

[Helge Nielsen.]

klart i modstrid med socialdemokratisk opfattelse af boligpolitik. Vi mener, at boligen er et samfundsanliggende, og at boligproblemet skal løses ud fra denne målsætning, og det er på denne baggrund, vi har stillet vore forslag både om boligsikring og om rentesikring.

De øvrige enkeltheder i ministerens forslag skal jeg ikke her komme ret meget ind på. Dem får vi jo i boligudvalget lejlighed til at tage stilling til. Enhver udvidelse af den sociale kvota ser vi velvilligt på. En løsning af gæstearbejdernes boligproblem, en bedre løsning af de unge uddannelsessøgendes samt i højere grad indplacering af dem i den almindelige boligmasse kan jeg give tilslutning til. Men der vil være mange problemer i forbindelse med disse forslag, som vi må se på i udvalget.

Fru Hanne Reintoft har fremsat tre forslag. Jeg skal ikke her sige meget andet om disse forslag, end at de fleste af problemerne bliver løst, hvis man vedtager socialdemokraternes forslag. Også med hensyn til disse tre forslag vil jeg henvise til, at vi i boligudvalget kan gå nærmere ind på enkeltheder heri.

Det, der i dag må være det helt centrale spørgsmål for folketinget, er de økonomiske vilkår, under hvilke der i de kommende år skal bygges lejligheder, under hvilke tusinder af familier i det nyere byggeri skal bo. Vi ved, at rentesikringen efter den gældende lov skal aftrappes og bortfalde. Hvis dette sker, vil lejen i nybyggeriet stige med mellem 40 og 50 pct. Hvis ikke boligsikringsloven ændres og forbedres, vil huslejens andel af den samlede løn stige kraftigt i de kommende år og komme langt, langt over de 18-20 pct., som boligministeren har sat som målet. Ministerens forslag om en rentelåneordning vil i de kommende år give en væsentligt større husleje procentandel og gøre situationen endnu mere katastrofal.

Det forslag, socialdemokraterne har stillet, betyder for det første, at der skal ydes rentesikring fra byggeriets start, altså fra grunden købes. Det betyder, at rentesikringen skal løbe i seks år, at loven skal være permanent, og at nedtrappingen højst kan ske med 1 pct. pr. år. Forslaget betyder endvidere, at ordningen også skal omfatte det nuværende boligbyggeri, hvor det er påkrævet. Mange boliger er jo bygget og

prioriteret under det meget høje renteniveau og får af denne grund en meget kraftig lejestigning under afviklingsperioden i de kommende år. Dette vil være en udvikling, der vil få ganske alvorlige konsekvenser og tvinge mange, mange mennesker bort fra deres nuværende bolig.

Ministeren siger i sin forelæggelsestale lidt om ændringer af boligsikringsordningen, dog uden at præcisere, hvad regeringen vil på dette område. Foreløbig har vi kun set nogle mindre korrektioner og en afvisning af vore forslag. Skal boligsikringen fortsat have betydning, skal ordningen fortsat hjælpe med til at løse vort boligproblem, så kræves der en ændring, der genskaber den værdi, ordningen havde, da folketinget gennemførte den.

Jeg er også alvorligt bange for, at forlydenderne om, at boligsikring nu skal ydes med en større andel af kommunerne i stedet for af staten, vil give forringelser og skabe vanskeligheder for boligbyggeriet landet over.

De ændringer, der er indeholdt i socialdemokraternes forslag, vil tilgodese de problemer, der står foran os i de kommende år. Regeringen har med den førte økonomiske politik skabt kaos på boligmarkedet og stillet beboerne i nybyggeriet over for uløselige økonomiske problemer, som de ikke kunne forudse, da de flyttede ind i de nye boliger. Socialdemokraternes forslag bringer orden i dette kaos, og derfor anbefaler jeg dem til en hurtig og velvillig behandling.

Poul Schlüter: Først vil jeg gerne sige, at de tre forslag, som er fremsat af fru Hanne Reintoft, kan mit parti ikke medvirke til at gennemføre. Jeg kan ganske henvise til de begrundelser, boligministeren for et øjeblik siden gav tinget.

Derefter vil jeg vende mig til det centrale forslag i denne boligdebat, og det må efter min mening være det lovforslag om ændring af lov om boligbyggeri, som boligministeren har fremsat.

Det var jo en konsekvens af boligforligets indhold, at den da indførte rentesikringsordning skulle bortfalde efter nogle få års forløb. Hvis boligforliget på dette punkt pure opfyldtes, ville det medføre, at huslejen i det nye almennyttige byggeri med hensyn til finansieringsbyrden alene ville blive be-